

sisterende retsgrundlag, og det står i Lissabon-traktaten, hvis den altså træder i kraft. Som det konkluderes i DIIS-udredningen fra sidste år, kan man derfor sige, at det danske forbehold er blevet uden genstand, eller at det blevet alle andre landes forbehold.

Kl. 13:15

Så talte hr. Morten Messerschmidt om nogle domme, og en række domme har i løbet af de efterhånden 16 år, der er gået siden unionsborgerskabets indførelse, haft betydning for udviklingen af de sociale udlændingeretlige regler, som ligger inden for EU's traktatgrundlag.

Man kan konstatere, at EF-Domstolen har taget unionsborgerskabets hensigt om at beskytte EU-borgernes rettigheder alvorligt. Som det bl.a. beskrives i DIIS-udredningen om forbeholdene, har Domstolen anvendt unionsborgerskabet både som en uafhængig retskilde og til støtte for en bred fortolkning af EF-traktatens ikkediskriminationsprincip inden for traktatens rammer. F.eks. har Domstolen fastslået, at EU-borgere, der har lovlig bopæl i en medlemsstat, har ret til samme retlige behandling som medlemsstaternes egne statsborgere i de tilfælde, der er omfattet af EF-traktaten.

Der er for så vidt ikke noget nyt i den måde, som Domstolen agerer på, men jeg kan forstå, at vi ved en senere lejlighed i forbindelse med B 63 vil få mulighed for mere specifikt at drøfte Domstolens rolle. Dansk Folkeparti har her fremsat et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at arbejde for en ændring af reglerne for EF-Domstolens arbejde, og så vidt jeg ved, skal det drøftes den 13. marts. Det er en velkendt problemstilling her i Folketingssalen, idet et lignende beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti blev behandlet sidste år; det var B 8, der blev forkastet ved andenbehandlingen den 4. juni 2008. Jeg røber næppe noget ved at afsløre, at regeringen ikke kan bakke op om beslutningsforslaget, som måske kunne trækkes tilbage, men vi kan selvfølgelig også vente til marts måned.

I dag drøfter vi unionsborgerskabets udvikling. Det afgørende for den diskussion er, at unionsborgerskabet på ingen måde træder i stedet for det nationale statsborgerskab. Ligeledes står reglerne om tildeling af statsborgerskab i et medlemsland uantastet. Man kan derfor slå fast, at mens der løbende har været en udvikling på unionsborgerskabsområdet i almindelighed, er der altså ikke sket ændringer for det danske forbehold siden Amsterdamtraktaten.

Dette fremgår også af justitsministerens svar på hr. Morten Messerschmidts spørgsmål om samme emne tilbage fra 2006, der slog fast, at Domstolens praksis ikke indebærer, at unionsborgerskabet er trådt i stedet for det nationale statsborgerskab. Det var spørgsmål nr. S 2516. Dermed er der ikke nogen konflikt mellem den betydning, som unionsborgerskabet har for udviklingen af de sociale og udlændingeretlige regler og hensigten med det danske forbehold mod unionsborgerskabet, sådan som det ellers antydes i spørgsmålet til denne forespørgselsdebatt.

Så jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at ja, det er rigtigt, at Domstolen har lagt vægt på unionsborgerskabet i flere sammenhænge, og det er også rigtigt, at det har haft betydning for adgangen til f.eks. uddannelsesstøtte og andre sociale ydelser. Men det har danske statsborgere sådan set også nydt godt af. Det vigtige for vores politiske diskussion i dag er, at Domstolens praksis ikke har nogen betydning for de danske forbehold, det er to forskellige ting.

Det er også konklusionen i DIIS-redegørelsen, og det er konklusionen i justitsministerens svar til hr. Morten Messerschmidt tilbage i 2006. Heraf fremgik det – og jeg citerer: at Domstolen ikke »har tilsidesat det danske forbehold over for unionsborgerskabet.« Med andre ord er det danske forbehold for unionsborgerskabet fuldt intakt, og faktisk mere til, for som jeg sagde tidligere, er forbeholdet så at sige blevet gjort til generelle bestemmelser, der gælder for alle medlemslande, og det synes jeg også hr. Morten Messerschmidt skal være glad for og tilfreds med.

Kl. 13:18

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til udenrigsministeren.

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:19

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil gerne takke for udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen og i særdeleshed takke for, at udenrigsministeren hamrer lige ned i det centrale, selv om han dog ikke besvarer dette centrale element, nemlig hvad forskellen er på at supplere og på at erstatte.